

Çocuk ve Eşek

Çınar BİBER

Çocuk ve Eşek

Çınar BİBER

Theo, Güneşli Çayır Çiftlik Barınağı'nın çakıllı yolunda seke seke yürürken sarı sırt çantası hop hop ediyordu. Keçileri, tavukları ve kocaman kahverengi bir atı görünce gözleri parladı. Ama sonra çitin yanında tek başına duran küçük gri bir eşek fark etti. Eşegin uzun kulakları seğirdi ve koyu renk gözleri sessizce Theo'yu izledi. Theo'nun içinde sıcacık bir duygu belirdi. Bu uysal yaratıkla tanışmak istiyordu.

Bakıcı Maya gülümseyerek yanına geldi. "Bu Jasper," dedi gri eşeyi işaret ederek. "Utangaçtır, yüksek seslerden ve kalabalıktan hoşlanmaz." Theo başını salladı; gürültülü yerlerde bazen kendisinin de nasıl tedirgin olduğunu hatırladı. Maya ona nasıl hareketsiz durup alçak sesle konuşacağını gösterdi. "Bırak o sana gelsin," dedi. Theo bekledi; yeşil spor ayakkabıları yumuşak çimenlere basıyordu.

Jasper yavaşça bir adım attı, sonra bir adım daha. Krem rengi burnu havayı kokladı ve tepesindeki tüy demeti kıpırdadı. Theo elini avucu yukarı bakacak şekilde uzattı ve fısıldadı: "Merhaba, Jasper." Eşegin uzun kulakları sese doğru döndü. Bir adım daha attı ve yumuşak burnuyla Theo'nun parmaklarına usulca dokundu. Theo'nun ela gözleri sevinçle büyüdü. Sessiz bir dostluk başlamıştı.

Ertesi gün Theo, Jasper için bir havuç getirdi. Ama yakınlarda bir grup ziyaretçi yüksek sesle gülünce Jasper başını hızla kaldırıp geri çekildi. Kahverengi başlığı şingırdadı ve koyu gözleri endişeli göründü. Theo kaşlarını çatı. "Gürültüden hoşlanmıyor," dedi Maya'ya. "Kendini güvende hissetmesine nasıl yardım edebiliriz?" Maya gülümsedi. "Jasper için özel bir gün planlayabiliriz."

Theo ve Maya, ahırda elinde bir panoya tutunan Bakıcı Sam'i buldular. Sam yuvarlak gözlüklerinin parıltısıyla fikirlerini dinledi. "Huzurlu bir ziyaret günü!" dedi Sam, mavi gözleri ışıldayarak. "Küçük gruplar ve sessiz etkinlikler yaparız." Theo ellerini çırpı. "Jasper insanlarla yavaş yavaş tanışabilir," dedi. "Ve onlara sakın ve nazik olmayı öğretebiliriz." Plan yapmaya başladılar.

Sam programı yazdı. "On beş dakikada bir, üçer kişilik gruplar," dedi. "Koşmak yok, bağırmak yok." Maya ekledi: "Kitaplar ve resim yapmak için sessiz bir köşemiz olacak." Theo derin düşündü. "'Lütfen fısıldayın' yazan bir tabela yapabiliriz," diye önerdi. "Belki bir de Jasper'ın resmini koyarız, böylece insanlar onun utangaç olduğunu anlar." Maya başını salladı. "Harika bir fikir, Theo."

Theo bütün öğleden sonra tabela üzerinde çalıştı. Jasper'ı uzun kulakları ve uysal gözleriyle çizdi. Büyük harflerle yazdı: "Lütfen fısıldayın. Jasper utangaçtır." Kıvrık saçları alnına düşerken dikkatle boyadı. Maya tabelayı ahır kapısına asmasına yardım etti. "Bu, ziyaretçilerin anlamasına yardımcı olacak," dedi. Theo gurur duydu. Huzurlu günü sabırsızlıkla bekliyordu.

Huzurlu ziyaret gününün sabahı Theo erken geldi. Kırmızı tişörtünü giymiş, bir sepet havuç taşıyordu. Sam panosunu kontrol etti. "İlk grup geldi," dedi. Theo derin bir nefes aldı. Jasper'ın çitle çevrili alanına yürüdü ve alçak sesle konuştu. "Sorun yok, Jasper. Sessiz olacaklar." Eşegin kulakları kıpırdadı ama yakınlarda kaldı.

İlk grup, iki çocuklu bir aileydi. Theo'nun tabelasını okudular ve birbirlerine fısıldadılar. Theo onlara nasıl hareketsiz durup Jasper'ın yaklaşmasına izin vereceklerini gösterdi. Çocuklar ellerini sessizce uzattılar. Jasper bir adım attı, sonra bir adım daha. Parmaklarını koklarken burnu seğirdi. Çocuklar kıkırdayarak güldüler. Jasper'ın koyu gözleri yumuşadı. Rahatlamış görünüyordu.

Sonra yaşca büyük bir grup ziyaretçi geldi. Yavaş hareket ediyor ve fısıltıyla konuşuyorlardı. Theo, Jasper'a bir havuç uzattı ve eşek onu mutlulukla çiğnedi. Maya izleyip gülümsedi. "Harika gidiyorsun, Theo," diye fısıldadı. "Jasper insanların sakın ve nazık olabileceğini öğreniyor." Theo'nun yüzü aydınlandı. Arkadaşının kendini güvende hissetmesine yardım ettiğini hissediyordu.

Öğleden sonra Jasper çitin yanında sakince duruyordu. Uzun kulakları gevşemiş, krem rengi burnu merakla seğiriyordu. Theo yakındaki bir taburede oturmuş, defterine resim yapıyordu. Küçük bir kız yaklaşıp sordu: "Onu sevebilir miyim?" Theo başını salladı. "Sadece sessiz ol ve önce elini koklamasına izin ver." Kız öyle yaptı ve Jasper avucuna burnunu sürttü. Theo'nun kalbi mutlulukla doldu.

Güneş batmaya başlarken Maya, Jasper'a akşam samanını getirdi. "Bugün harika bir şey yaptın, Theo," dedi. "Jasper'ın kendini güvende ve mutlu hissetmesine yardım ettin." Theo, keyifle saman yiyen gri eşeğe baktı. "O benim arkadaşım," dedi Theo usulca. "Ve arkadaşlar birbirine yardım eder." Maya başını salladı. "Doğru. Sabır ve nezaket dostluğu büyütür."

Sam panosu ve kocaman bir gülümsemeyle yanlarına geldi. "Şimdiye kadarki en sessiz ziyaret gününü geçirdik!" dedi. "Herkes Jasper'la tanışmayı çok sevdi." Theo gülümsedi. Başkasının duygularını anlamanın önemli olduğunu öğrenmişti. Jasper ona yavaş adımların ve yumuşak seslerin güven oluşturabileceğini öğretmişti. Theo, Jasper'ı son bir kez usulca okşadı. "Yarın görüşürüz, arkadaşım," diye fısıldadı.

Eve dönerken Theo, Jasper'ı düşündü. Eşegin ilk başta nasıl tedirgin olduğunu ve yavaş yavaş nasıl sakinleştiğini hatırladı. Theo, sabırlı ve nazık olmanın her şeyi değiştirdiğini fark etti. Sarı sırt çantası, patikada sekerken hop hop ediyordu. Jasper'ı yeniden ziyaret etmek ve birlikte daha çok sessiz an paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Ertesi hafta Theo, Jasper'ı her gün ziyaret etti. Bazen bir kitap getirip alçak sesle yüksek sesle okudu. Jasper yakınında durur, uzun kulaklarıyla dinlerdi. Başka zamanlarda Theo sadece sessizce oturur, eşeğin otlamasını izlerdi. Arkadaş olmak için sözcüklere ihtiyaçları yoktu. Theo, dostluğun en iyi sabır, nezaket ve sakin bir kalple büyüdüğünü öğrendi.

Ve böylece, Güneşli Çayır Çiftlik Barınağı'nda bir çocukla bir eşek en iyi arkadaş oldular. Theo'nun nazık davranışları Jasper'ın kendini güvende hissetmesine yardım etmiş, Jasper'ın güveni de Theo'ya sabrın gücünü öğretmişti. Ne zaman ziyaretçiler gelse, Theo'nun yaptığı tabelayı görüp fısıldamayı hatırlıyorlardı. Ve Theo, başkasının duygularını anlamanın en büyük armağan olduğunu biliyordu.